

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
13 серпня 2013 р., вівторок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Прес-служба ВР: «Щодо інформації про здійснення поїздки Голови Верховної Ради залізницею...» "Голос України"2**
- І.Антонюк: "Перевезення Голови Верховної Ради України у вказаний період залізницею не здійснювалось. Крім того хочу повідомити, що на Південно-Західній залізниці, як і на інших залізницях, існує послуга перевезення юридичних та фізичних осіб в спеціальних вагонах, в тому числі і вагонами-салонами як територією України, так і інших держав".
- Оппозиция пытается избавиться от «Беркута» «Киевская правда»3**
- Что же, тройственную оппозицию можно поздравить: наконец-то она попыталась реально освободить «уличную демократию» от силового давления власти! Вот только вряд ли что-то путное из этого выйдет. И вот почему.
- В законе нет нормы о прекращении полномочий местного совета через 5 лет "Комсомольская правда в Украине"4**
- Начальник управления правового обеспечения Киевсовета А.Сербиус заявил о том, что в украинском законодательстве не прописана процедура прекращения полномочий Киевсовета, есть только процедура прекращения полномочий депутатов местных советов, а их полномочия прекращаются, когда начинают работать новоизбранные депутаты.
- Как политикам реагировать на провокации Юлия Даниленко, Мария Жартовская, Журнал «Форбс» (Украина)5**
- Народный депутат от УДАРа и по совместительству политтехнолог партии Р.Павленко подозревает, что организовала странный митинг власть. Она же, скорее всего, стоит еще за одной похожей акцией месячной давности. Тогда около двух сотен человек собрались под офисом партии. Политтехнологи всех без исключения крупных партий уверены: вплоть до дня президентских выборов число провокаций будет постоянно расти.
- Польський сейм не визнав геноцид поляків українцями 1943 року Виктор Мороз, "Kiev weekly"6**
- Польський сейм вирішив відмовити 148 українським парламентарям з Партії регіонів і Компартії у їхньому проханні визнати геноцид поляків українцями 1943 року в так званій Волинській трагедії. Мабуть у міжнародній політиці це стане унікальним прикладом національної безвідповідальності українців і мудрості та толерантності поляків.
- ІНТЕРНЕТ-ЗМІ**
- "Ми ділили апельсин..." або Як журналіст викупив стенограму закритого засідання бюджетного комітету Українська правда7**

На закритому від журналістів засіданні бюджетного комітету ВР, яке відбулось ще 26 березня 2013 року, було "поділено" 1 мільярд 700 мільйонів гривень. І лише тепер стало відомо, що саме обговорювали народні обранці.

Николай Томенко нашел способ... Интерфакс-Украина11

Нардеп Н.Томенко надеється, что парламент поддержит его законопроект о запрете благотворительных взносов в вузах: "Наконец-то правительство осознало, что существует позорная практика взимания со студентов или их родителей денег, помимо платы за контракт, за поселение в общежитие или какие-то другие услуги".

Геннадий Москаль: «Каськива выгнали из Черновицкого госуниверситета за пьянство» Корреспондент.net12

Москаль также подчеркнул, что ранее Каськив уверял, что был исключен из вуза по причине политического преследования. Кроме того, политик предоставил копии документов, в том числе пояснительной записки Каськива.

РеПресії. Настав час бити своїх Главком12

Коло людей, які у свій час відігравали далеко не останні ролі у Партії регіонів, але в силу певних обставин втратили вплив і були «видавлені» з політики і бізнесу, дуже широке. Можна згадати хоча б Е.Прутніка, який був ледь не правою рукою В.Януковича, або экс-віце-прем'єра В.Сівковича, яких «пішли по-тихому». Однак перш за все варто згадати тих «регіоналів», які внаслідок конфліктів втратили свободу або бізнес.

БЛОГИ

Олександр Бригинець: «КМДА нарешті визнала, що Садибу Мурашка незаконно експлуатують приватні фірми» корреспондент.net.....14

КМДА підтвердила мої підозри про те, що охоронні фірми ТОВ «Арсеналбудінвест» та ТОВ «Атіс Груп» експлуатують Садибу Мурашка незаконно.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Янукович поручил перевірити готовність документів, необхідних для Асоціації з ЄС Інтер, Подробности15

День Незалежності у Києві відзначать без військового параду, але з традиційним святковим салютом УТ-1, Підсумки дня17

Мельник без паспорта втік до Білорусі Телеканал новин «24».....17

Україна «вислизас» з рук Росії, а Митний союз є блефом Радіо Свобода, Ваша Свобода18

Друковані видання

Прес-служба ВР: «Щодо інформації про здійснення поїздки Голови Верховної Ради залізницею...»

"Голос України"

«Голові Верховної Ради України Рибаку В. В.

Шановний Володимире Васильовичу!

В період з 03.08.2013 по 07.08.2013 року залізницею було здійснено перевезення вагоном-саленом по маршруту Київ—Одеса 03.08.2013, Одеса—Луцьк 03.08.2013, Луцьк—Київ 04.08.2013, Київ—Одеса 05.08.2013 з прибуттям до Києва 07.08.2013.

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

Вказане перевезення здійснено встановленим порядком за замовленням фізичної особи з оплатою наданих послуг. Оплата за дані послуги здійснена у безготівковій формі. Платіжні доручення були здійснені через АТ «Райфайзен Банк Аваль» у м. Києві 31.07.2013 за платіжними дорученнями: - №NOQBX60835 від 31.07.2013 - 9147,16 грн.; - №NOQBX61146 від 31.07.2013 - 4462,26 грн.; - №NOQBX61075 від 31.07.2013 - 3552,72 грн.; - №NOQBX61459 від 31.07.2013 - 30270,24 грн.; - №NOQBX60960 від 31.07.2013 - 612,50 грн.; - №NOQBX61555 від 31.07.2013 - 588,00 грн..

Загальна сума наданих залізницею послуг склала 48 632,88 грн.

Перевезення Голови Верховної Ради України у вказаний період залізницею не здійснювалось.

Крім того хочу повідомити, що на Південно-Західній залізниці, як і на інших залізницях, існує послуга перевезення юридичних та фізичних осіб в спеціальних вагонах, в тому числі і вагонами-салонами як територією України, так і інших держав.

Дана послуга користується підвищеним попитом, про що свідчить наявність попередніх замовлень на всі вагони-салони вже до кінця вересня.

З повагою, Заступник начальника залізниці І. Р. Антонюк».

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=299612>

Оппозиция пытается избавиться от «Беркута» *«Киевская правда»*

Учитывая парламентские каникулы, в ближайший месяц особой уличной активности от оппозиционных партий ожидать не приходится. Вот дальнейшем — другое дело!

Исходя именно из этого, народные депутаты Геннадий Москаль, Андрей Парубий (Родина), Михаил Головка (Свобода), Ростислав Павленко и Виктор Чумак (УДАР) 5 августа зарегистрировали в парламенте законопроект «О внесении изменений в некоторые законодательные акты Украины (относительно идентификации работников органов внутренних дел и присутствия специальных подразделений милиции, внутренних войск на мирных собраниях)».

Цель проекта — изменить Закон Украины «О милиции» таким образом, чтобы сделать невозможным участие спецподразделений милиции в обеспечении общественного порядка и общественной безопасности при проведении собраний, митингов, уличных шествий, демонстраций и других мирных собраний. Кроме того, предлагается ввести персональные нагрудные знаки (жетоны), что размещаться на форменной одежде каждого работника органа внутренних дел рядового и начальствующего состава. На жетоне указаны ФИО, специальное звание работника милиции и название органа, в котором он работает.

Законопроект запрещает работникам милиции снимать с форменной одежды, скрывать жетон или любым способом препятствовать читать информацию на нем и фиксировать ее с помощью технических средств. Нарушителям грозит штраф в размере 50-300 необлагаемых минимумов доходов граждан (850-5100 грн). За такие же действия, а также за сокрытие лиц работников органов внутренних дел, осуществляемые при проведении собраний, митингов, уличных шествий, демонстраций и других мирных собраний, будут караться еще солиднее штрафом 300-800 необлагаемых минимумов доходов граждан (5100-13600 грн).

Закон ... на бумаге!

Что же, тройственную оппозицию можно поздравить: наконец-то она попыталась реально освободить «уличную демократию» от силового давления власти! Вот только вряд ли что-то путное из этого выйдет. И вот почему.

Исключить участие спецподразделений милиции в мирных общественных акциях? Конечно, новостные эпизоды, во время которых «беркутовцы» колотят дубинками демонстрантов, в любых нормальных людей вызывают единственное желание: запретить и

вообще исключить такое безобразие! Но для этого организаторы мирных акций должны гарантировать, что в любом случае акции сохранят мирный ненасильственный характер.

Но кто из нынешних (хотя чего там — не только нынешних) лидеров оппозиции имеет столь непреодолимый авторитет среди руководимых им масс может удержать эти массы в повиновении своей воле? Все с точностью до наоборот: все прекрасно понимают, что лидеры оппозиции в случае необходимости с удовольствием отдадут управляемым ими массам команду «Фас!» — Вот именно тогда сначала мирные акции и могут перерасти сначала в уличные беспорядки, а затем и в нечто грубее ... Причем потом лидеры наверняка найдут способ отбрезаться и снять с себя всякую ответственность за содеянное.

Вот в этой ситуации и нужны спецподразделения милиции! Если же в критический момент они не будут в «горячей» точке, если к месту беспорядков придется добираться издалека, то промедление может стоить слишком дорого. Поэтому избежать присутствия милицеских подразделений на акциях не удастся.

Предотвратить сокрытие нагрудных жетонов? Допустим ... Но представим обремененную ситуацию: у правоохранителей, которые сопровождают мирную акцию, не только отсутствуют жетоны, но и лица скрыты! И что тогда делать демонстрантам? Силой требовать от силовиков показать лицо и жетоны! Тогда акция потеряет мирный характер. А может, сфотографировать или снять на видео силовиков без жетонов и со скрытыми лицами? Но как дальше идентифицировать нарушителей, если не видно ни лиц, ни жетонов? Разве что по отпечаткам пальцев на горло демонстрантов ...

Короче, как ни крути, а закон этот, очевидно, не будет. Тогда зачем еще один мертворожденный документ?

Статистика заставляет задуматься

Между тем статистика, недавно приведена заместителем министра внутренних дел Виктором Ратушняком во время видеоконференции «Актуальные вопросы деятельности органов внутренних дел Украины», свидетельствует: за последнее десятилетие массовых мероприятий в нашей стране увеличилось почти в четыре раза, суммарное количество участников акций удвоилась.

По данным МВД Украины

Уже первое полугодие текущего года показало, что по итогам 2013 эти показатели, скорее всего, сохранятся на прошлогоднем уровне. Чередовать во время мирных (пока что!) Акции протеста, конечно, нужно. Но, предлагая направления совершенствования соответствующего законодательства, следует тщательно обдумывать возможные последствия изменений, чтобы не сработать вхолостую.

<http://kpravda.com/oppoziciya-pytaetsya-izbavitsya-ot-berkuta/>

В законе нет нормы о прекращении полномочий местного совета через 5 лет "Комсомольская правда в Украине"

Начальник управления правового обеспечения Киевсовета Александр Сербиус заявил о том, что в украинском законодательстве не прописана процедура прекращения полномочий Киевсовета, есть только процедура прекращения полномочий депутатов местных советов, а их полномочия прекращаются, когда начинают работать новоизбранные депутаты.

Об этом он сказал в комментарии журналистам.

"В законе не прописана процедура прекращения деятельности местного совета после того, как истекли пять лет, зато есть процедура прекращения деятельности депутатов. Она прописана в законе о местном самоуправлении, и о столице, и о статусе депутатов местных советов. Там четко изложено, что они работают до момента начала полномочий нового киевского главы и начала полномочий новоизбранного местного совета", - сказал Сербиус.

Он подчеркнул, что в Украине действует принцип непрерывности власти, который требует, чтобы действующий столичный горсовет работал до избрания новых киевских депутатов.

"В связи с тем, что у нас есть принцип непрерывности власти, это действующий состав Киевсовета будет работать до того момента, пока не будет избран новый совет или новый городской глава. А это не компетенция местного совета, местный совет не может назначать сам себе выборы, этим занимается Верховная Рада", - сказал юрист.

Сербиус сообщил, что пока не видел решения суда относительно продления полномочий Киевсовета до 2015 года, поэтому не может точно сказать, на какие именно нормы ссылался суд, принимая это решение.

Напомним, 9 августа Окружной административный суд признал право нынешнего Киевсовета работать до очередных местных выборов. Таким образом Киевсовет будет полномочным до 2015 года. Следующая сессия Киевсовета запланирована на 19 августа. Среди главных вопросов, которые будут рассматриваться на заседании – выделение муниципальных надбавок работникам социальной сферы.

<http://kp.ua/daily/120813/408182/>

Как политикам реагировать на провокации

Юлия Даниленко, Мария Жартовская, Журнал «Форбс» (Украина)

Прогнозы относительно провокаций против УДАРа начинают сбываться. 9 августа под центральным офисом партии собрались пара десятков людей, в основном – пенсионеров. Никаких лозунгов и требований они не озвучивали. Кто-то говорил, что пришел под двери офиса партии просто подождать друзей, кто-то пытался сформулировать тезисы об ответственности депутатов. Правда, о какой конкретно ответственности шла речь – осталось загадкой.

Народный депутат от УДАРа и по совместительству политтехнолог партии Ростислав Павленко подозревает, что организовала странный митинг власть. Она же, скорее всего, стоит еще за одной похожей акцией месячной давности. Тогда около двух сотен человек собрались под офисом партии. Зачем? На этот вопрос большинство из них не смогли ответить.

Политтехнологи всех без исключения крупных партий уверены: вплоть до дня президентских выборов число провокаций будет постоянно расти. Бить станут не только по кандидатам, но и по их партиям. В такой ситуации главное – оперативно и правильно реагировать на атаки конкурентов. Ниже – несколько советов от ведущих политтехнологов страны.

Алена Сибирякова, сотрудничала с разными политсилами, вела кампании мажоритарщиков:

– Провокация – действие, которое должно вызвать эмоциональную реакцию. В демократических странах такие техники еще не объявлены вне закона, но считаются неприемлемыми. В Украине, выросшей на политической культуре СССР, провокации применяются постоянно.

Провокации бывают двух типов: медийные и полевые. Медийные – это компромат, подача заведомо ложной или просто непроверенной информации о противнике. Еще можно использовать административный ресурс – направить его против предприятия или человека.

Полевые провокации – это те же протестующие под партийным офисом УДАРа. Цель этого метода – вызвать общественное возмущение, создать негативный образ оппоненту. Если провокация случилась, главное – не раздуть ее до размеров вселенной, ведь на это, через получение эмоциональной реакции, она и рассчитана.

Есть три способа борьбы с провокациями. Два затратных – не отвечать или вступить в бой, третий – поиск мирного решения. У нас, в основном, применяют первые два. Частый выбор политиков – не реагировать на информационную атаку, хотя этот метод самый

неэффективний. Не получив никакой реакции, оппоненты могут просто сменить тактику – использовать вместо компромата административный ресурс или общественное возмущение. Они не останутся только из-за отсутствия реакции.

Второй затратный способ – вступить в боевые действия. Тут есть три разных варианта борьбы: копировать, блокировать или девальвировать. То есть – найти ответный компромат на противника и повторить его действия; блокировать ему доступ к ресурсам; уничтожить его авторитет, девальвировать значение слов.

Оптимальный способ – мирный: не реагировать на провокации официально, а за кулисами решить вопрос с заказчиками акций. Но в Украине этот метод применяется очень редко.

Олег Медведев, политтехнолог «Батьківщини»:

– Основной принцип заказчиков атак – бить по главной угрозе, то есть – по лидеру политсилы. Один из свежих примеров – кампания против Арсения Яценюка с морковкой и БТР (во время акции 18 мая в Киеве. – Forbes), которую освещали даже центральные каналы страны.

Первое правило, которое должен соблюдать политик, подвергшийся информационной атаке – вести себя так, чтобы не способствовать раскрутке темы, по которой бьют. Самая распространенная ошибка неопытных политиков – резкая и нервная реакция на провокации. Иногда она дает БОЛЬШОЙ импульс сплетням, чем сама провокация. Поэтому прежде чем на нее реагировать, нужно со всех сторон оценить ситуацию. Понять, насколько она масштабна, какие СМИ ее освещают. Если информацию распространяют пара маргинальных сайтов и «желтых» изданий, то лучшей реакцией будет ее отсутствие – без подпитки информационная атака заглохнет. Если же есть явная угроза попадания информации на центральные каналы – нужно выступить с обдуманным и аккуратным опровержением.

Андрей Золотарев, сотрудничал со многими ведущими партиями и политиками:

– Не каждая провокация направлена на то, чтобы снизить рейтинг конкурента – это задача максимум. Атака может просто дестабилизировать работу команды и штаба, и этого будет достаточно. Если говорить на примере Кличко, то вместо того чтобы думать о позитиве, его команда начнет искать оправдания. В это время политтехнологи конкурентов продолжают искать инструменты: раскручивать его неудачные высказывания, акцентировать внимание на непопулярных действиях представителей партии в регионах Украины и т.д.

Чтобы справиться со всем этим, украинским политикам нужно повысить градус самоиронии – пока они все воспринимают слишком остро. Равняться нужно на западных коллег. К примеру, президент Франции Шарль де Голль коллекционировал карикатуры на себя. Такой подход помогает защититься от насмешек, потому что политик не скрывает, что видит и признает свои недостатки или даже комичные нюансы в характере или внешности.

<http://forbes.ua/nation/1356526-kak-politikam-reagirovat-na-provokacii>

Польський сейм не визнав геноцид поляків українцями 1943 року
Виктор Мороз, "Kiev weekly"

Польський сейм вирішив відмовити 148 українським парламентарям з Партії регіонів і Компартії у їхньому проханні визнати геноцид поляків українцями 1943 року в так званій Волинській трагедії. Мабуть у міжнародній політиці це стане унікальним прикладом національної безвідповідальності українців і мудрості та толерантності поляків.

Інакше кажучи: Польща зарядила такий гучний ляпас Україні, що її відгук ще довго лунатиме в наших вухах. Примітивізм і недалекоглядність ініціаторів і підписантів цього ганебного звернення настільки очевидні й мають такі великі вуха, що навіть радикальні польські патріоти, яких ми в себе називаємо інтегральними українськими націоналістами, не посміли вповні скористатися цією нагодою. Поляки дуже швидко зрозуміли, що ними хочуть банально й лукаво покористуватися. На фоні їхньої пам'яті, горя й трагедії.

У сухому підсумку сам факт звернення українських законодавців до польських колег із ганебним закликком свідчить, що генеральною технологією влади на майбутніх президентських виборах залишається інспірування внутрішнього конфлікту у власній країні. Нагнітання страху від створення нацистських і фашистських центрів, звинувачення своїх конкурентів у симпатіях кровожерливим нацистам, котрі незабаром різатимуть їхніх російськомовних дітей, стає головною технологією влади в найближчі півтора року.

Керівництво країни загнало й усе далі заганяє себе в глухий кут, де незабаром зникне й дорога назад. Тому мабуть не випадково останнім часом так часто стали зустрічатися Янукович із Лукашенком за свідченням останнього. Очевидно, нутром відчуваючи смертельну небезпеку, Віктор Федорович вивчає досвід альтернативних варіантів розв'язку проблеми влади.

А в допомозі президенту й його оточенню радо виступають молоді й гарячі прихильники «Свободи». Українські націоналісти – головна надія партії влади на розвиток і реалізацію своєї єдино нині можливої технології на збереження своїх повноважень і, найголовніше, сумнівних статків. Нерозважні й непродумані вислови молодих політиків масово тиражуються, відповідно подаються й коментуються й стають подразником для всього суспільства, в якому ще живі радянські пропагандистські кліше, де український націоналіст – це лютий і кровожерливий звір, який харчується виключно маленькими дітьми. Чому ці люті звірі досі є героями для чверті країни – це вже інша справа. Головне, щоб вони стали ворогами для інших трьох четвертин. І в цьому, здається, бачать своє головне завдання ідеологи партії влади.

Але хоч нерозважні «свободівці» вільно чи невольно й допомагають чим можуть технологам «регіоналів», але ця технологія найшвидше вичерпує свою ефективність. І грубе намагання зіграти на болючих ранах поляків, кинувши на поталу власне населення частини країни, не принесло нічого доброго. Поляки швидко зрозуміли лукавий задум, а українці ще очевидніше переконалися в безпідставності позитивних очікувань «покращення» від чинних державних вождів. Про що й свідчать чергові опитування рівня довіри української влади. Далі практично нікуди.

Пересічному українцю залишається лише сподіватися, що прийдуть нові люди, котрі перестану колупатися й ятрити старі рани, а запропонують якісно нову програму розвитку країни. Але Бог не допоможе нам без нас. І хочемо того чи ні, але нам все ж доведеться визначитись: хто ми, звідки й куди йдемо. Поляки це вже зробили. Й давно. Тому їм ніякі підлі провокації не страшні. Вони єдині як в своїй історії, так і в своєму майбутньому. І це гарний приклад. Чи не так?

Нагадаємо, як повідомляло раніше "Бліц-Інфо" Володимир Купчак, нардеп по 84 окрузі в Івано-Франківській області, оголосив про свою підтримку звернення до Польського сейму, та підписав його.

"...слід визнати – війна не буває без жертв і, якщо випадки винищення людей на Волині були з обох сторін, ми маємо це визнати та попросити пробачення один в одного. Досить шукати винних! Депутати взяли на себе відповідальність та зробили перший крок до примирення. Маю надію, що такий же крок зроблять і польські колеги", - пояснив В.Купчак коментуючи звернення депутатів Верховної Ради до свої колег із польського Сейму відносно подій на Волині у 1943-1944 роках.

<http://www.ifportal.net/news/full/43495>

Інтернет-ЗМІ

"Ми ділили апельсин..." або Як журналіст викупив стенограму закритого засідання бюджетного комітету
Українська правда

На закритому від журналістів засіданні бюджетного комітету ВР, яке відбулось ще 26 березня 2013 року, було "поділено" 1 мільярд 700 мільйонів гривень. І лише тепер стало відомо, що саме обговорювали народні обранці.

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

На інформаційний запит бюджетний комітет надав стенограму розмови депутатів. Однак за протокол та стенограму засідання, який мав би бути у вільному доступі на парламентському сайті, апарат Верховної Ради запросив оплату.

Цінність отриманого документа очевидна: депутати говорили справді те, що думають, без огляду на партійні вподобання. Журналістів поруч – не було. Як не було й підстав про щось недоговорювати...

За надання 57 сторінок протоколу та стенограми бюджетний комітет виставив квитанцію про оплату на 73 гривні. Такі документи в цивілізованих країнах є у вільному доступі. Як мінімум у двох комітетах ВР є така практика – комітети з питань євроінтеграції та з питань свободи слова оприлюднюють стенограми своїх засідань в інтернеті.

Отже, до вашої уваги ТОП-5 тем зі стенограми закритого засідання:

1. "Обладнання вартістю 2 мільйони гривень – не потрібно"

Прикладом абсурду й некомпетентності під час розподілу грошей стало обговорення на засіданні випадку надання двох мільйонів гривень Херсонському онкодинспансеру. За словами депутата Путілова, виділили 2 мільйони на купівлю обладнання – антиографа. Він передав лист від лікаря цієї лікарні. Виявилось, що купівля саме такого апарату лікарні не потрібна! Лікар наголошує, що їм потрібно інше обладнання.

Депутат Путілов: "Есть копия письма главврача, где он пишет, что оборудование стоимостью 2 миллиона гривен не нужно, где пишет, почему не нужно, и просит приобрести за эти деньги другое оборудование". Ні на що інше, окрім непотрібного антиографа, онкодиспансер ці гроші витратити не зможе.

2. На Єнакієве – у 7 разів більше коштів, ніж на всю Вінницьку область

На місто Єнакієве, у якому народився президент України Віктор Янукович, дали в 7 разів більше грошей, ніж на всю Вінницьку область. Цей факт впав в очі депутатці Оксані Калетник, яка родом із Вінницької області.

Депутатка Калетник: "...100 мільйонів для соціально-економічного розвитку на місто Єнакієво Донецької області ... всем напрямую ... на социальное развитие, а тут дополнительные деньги еще через Минрегионстрой ... в то время как моя родная Винницкая область 13 миллионов".

Депутат Чорноволенко: "Да, конечно, а чего Енакиево? (сміх) У Донецькій області є багато інших гарних місць. У мене пропозиція: 50 мільйонів – у Єнакієве, а 50– Авдіївці Донецької області".

Євген Геллер, голова комітету: "Вы думаете, тоже надо?"

Олександр Чорноволенко: "У мене мама там народилася. Звісно, треба. Єнакієве – Янукович, Авдіївка – моя мама народилась".

Геллер: "Еще Донецку, я там родился".

Депутат-мажоритарник із Вінниччини Григорій Заболотний поставив запитання про принцип розподілу грошей у заступника міністра фінансів Сергія Рибак: "Розкажіть, як ділилися гроші? Чому Вінниця ще на 10 років продовжить будівництво хірургічного комплексу?"

Сергій Рибак: "Дякую. Даний обсяг розподілявся за територіальними громадами за принципом кількості населення".

(Для порівняння, населення у Вінницькій області в 16 разів перевищує за кількістю населення в Єнакієвому – 1 мільйон 600 тисяч і 104 тисячі – автор).

Свої міркування висловив щодо розподілу й депутат із фракції ПР Андрій Деркач. Колишній помічник, радник прем'єра, президент "Енергоатому" стверджує, що розібратися в принципі ділення грошей в уряді неможливо.

Деркач: "Никогда мы не разберемся в процедуре, которая идет по согласованию в кабмине, оснований никаких, это я вам как человек, который проработал в разных организациях, в том числе при кабмине, мы этого ничего не получим..."

3. 100 мільйонів на GPS-навігатори для невідомо чи існуючих швидких

Найдовше на закритому засіданні депутати обговорювали виділення відомству Каськіва 100 мільйонів гривень на GPS-навігатори для швидких. Депутат Андрій Деркач назвав це відомство "агентством національної ганьби" і запропонував забрати ці гроші. Жоден із присутніх на захист Каськіва не став. Низка депутатів уцент розкритикували ініціативу виділення 100 мільйонів на GPS для швидких, замість придбання самих швидких.

Вершиною непрофесійності була неспроможність представників агентства Стеблинського та Гусєва відповісти на просте запитання – скільки ж "швидких" буде обладнано цими пристроями в кінцевому результаті? Але попри відсутність сильних аргументів на користь необхідності фінансування GPS-навігаторів, попри очевидну пріоритетність фінансувати інших проектів, депутати вирішили залишити на них суму 50 мільйонів гривень.

Та навіть 50 мільйонів – це вдвічі більше ніж, наприклад, на розширення інституту раку й реконструкцію старих приміщень – виділили 20 мільйонів, або в 25 разів більше ніж на Херсонський онкодиспансер – придбання непотрібного обладнання – 2 мільйони.

Розмова депутатів про GPS за закритими дверима:

Деркач: "Тут у нас есть агентство национального позора, это в лице товарища Каськива, который опять протаскивает через кабмин".

Геллер: "Есть представитель даже этого агентства здесь".

Деркач: "...Я вам хочу сказать, что 100 миллионов гривен, потраченных на GPS, которая нам в Сумской области, поверьте, ближайшие 15 лет, 10 лет, точно ваши GPS вообще не нужны. ...Ведь сидят же те, кто строил, сидят. Те, кто покупал машины, сидят. Все сидят. Но продолжается процес с GPS. Теперь новый вопрос, связанный с тем, что мы опять 100 миллионов пускаем туда. У меня висит предложение 100 миллионов изъять, перераспределить либо отложить этот вопрос. Всё".

Геллер: "Будь ласка, відповідь дайте. Стеблинський Микола Михайлович – заступник голови Держінвестпроекту."

Стеблинський: "Я вам хочу сказати, що ці кошти, передбачені на придбання сучасного обладнання, у тому числі там комп'ютерної техніки, загальносистемних апаратних компонентів, це другий етап у нас. Ми взагалі просили 300 мільйонів. Національний проект затверджений президентом, урядом. Зараз ми просимо ці кошти на обладнання для організації пілотних проектів у декількох областях України".

Деркач: "Есть проект, утверждённый в Минфине? Должен быть проект, утверждённый Госинвестэкспертизой".

Стеблинський: "У нас є розроблені ТЕО й затверджені".

Юрій Гусєв, керівник Департаменту Національних проектів держагентства з інвестицій та управління національними проектами: "Шановні колеги, це було передбачено відповідним дорученням президента, було проаналізовано, було проаналізовано використання GPS-навігації в Україні..."

Депутат від "Удару" Ярослав Дубневич: "Микола Михайлович, дайте цифру на цих 100 мільйонів, яка кількість автомобілів швидкої допомоги по пілотним проектам буде забезпечена системою GPS".

Гусєв: "На виконання закону "Про екстрену медичну допомогу" саме на побудову серверних центрів і побудову апаратних комплексів, оперативно-диспетчерських служб, і вже в третю чергу на закупівлю GPS для карет швидкої допомоги будуть спрямовані ці кошти".

Дубневич: "Хвилиночку. Ви так і не дали відповіді. Яку кількість автомобілів швидких ви забезпечите системою GPS?"

Гусєв: "Якщо ми зможемо отримати до кінця року ще 200 мільйонів, то будуть забезпечені всі".

Дубневич: "Всі, це скільки?"

Гусєв: "Просто в мене немає точної цифри саме карет швидкої допомоги".

Володимир Шкварилук, фракція "Батьківщина": "Я візьму на себе відповідальність. Виключіть, будь ласка, Івано-Франківську область із даного проекту, я думаю, погоджу з губернатором, і дайте в розмірі 3 відсотків нам готівкою, і ми собі купимо й GPS, і швидкі ще купимо, і все ще купимо. Цей хай жарт, але не треба нам".

Дубневич: "Я підтримую, як мажоритарник від Львівщини. Дайте кошти на швидкі допомоги, і вони поки поїдуть без GPRS. А то ми купляємо GPRS, а не маємо на що їх встановлювати".

4. Золотий дощ для прокуратури

Одна з тем, яку обговорювали на закритому засіданні – виділення грошей на прокуратуру та податкову. Першим про це почав говорити депутат від "Батьківщини" Олександр Чорноволенко:

"По прокуратурі. Ремонт – 90 мільйонів гривень. Нове будівництво. Що це ми так прокуратуру полюбили? Ремонт податкової – 35 мільйонів, на Львівській площі. По-моєму, цілком пристойний будиночок, нема чого тут ремонтувати, хіба що золоті унітази ставити. Львівська площа, 8. Недавно збудовано, потім ремонт після того був".

Депутат від ПР Артур Мартовицький поставив практичне запитання: "Як вплине використання цих коштів, або перерозподіл, на поліпшення криміногенної обстановки в Україні, на який відсоток?"

Із залу: "На 50 процентів скоротиться (сміх)".

Юрій Ударцов, заступник генпрокурора України: "Шановний народний депутат. Я не можу так огульно відповісти, на який відсоток скоротиться криміногенна обстановка, але я єдине можу сказати, що із введенням усіх цих заходів, повірте, у нас є й буде ще більш належна реєстрація всіх кримінальних проступків, кримінальних правопорушень".

Тут депутати дізналися й про збільшення на 2, 5 тисяч кількості працівників прокуратури, і про відеозв'язок для районних прокуратур, і про створення таємно-режимних підрозділів у кожному районі, щодо ремонту на 90 мільйонів.

Ударцов: "Чисельність працівників прокуратури в зв'язку із введенням КПК була збільшена на 2,5 тисячі працівників. ...У 2012 році були надані гроші для здійснення першочергових заходів на створення Єдиного реєстру, на закупівлю необхідного обладнання, на створення режимно-таємних підрозділів в кожній районній і в кожній міській прокуратурі, а також в прокуратурах областей. Тому що раніше, до 2012 року, режимно-таємні підрозділи були створені тільки в прокуратурах областей і в ГПУ.

Працівники районних і міських прокуратур не займалися здійсненням нагляду за законом про оперативно-розшукову діяльність. ...З метою реалізації вимог кримінально-процесуального законодавства нам необхідно запровадити захищену систему прямого відео зв'язку і телефонії до рівня районних прокуратур, що передбачає закупівлю та налагодження певного обладнання та програмного забезпечення. І оновити парк комп'ютерної й оргтехніки.

Що стосується запитання народного депутата про кошти по капітальним видаткам у сумі 90 мільйонів гривень. То я можу сказати, і я вже говорив, що чисельність працівників органів прокуратури в зв'язку із введенням Єдиного реєстру й КПК була фактично збільшена на 2 із половиною тисячі осіб. Тому, за рішенням уряду, нам було виділено приміщення загальною площею 19 тисяч 697 квадратних метрів. Це й у місті Києві, і я вже казав про військову прокуратуру. Тому за розрахунками, для того щоб забезпечити й провести їх у належний вигляд, нам потрібно 90 мільйонів".

Чорноволенко: "Ну, так, я не бачу зв'язку, можна й без ремонту попрацювати".

Ударцов: "Олександр Віленович, шановні депутати, ці приміщення в занедбаному стані, тому ми повинні десь розмішувати людей, забезпечити їх належною технікою.

Ми відслідковуємо, ми робимо вже державний реєстр, ми робимо державну статистику.

Якщо статистика усіх кримінальних злочинів знаходилася у віданні МВС, то зараз це знаходиться, починаючи від реєстрування кримінальних проступків і до визначення

чисельності осіб, які скоїли в тому чи іншому стані кримінальні правопорушення, тобто в нетверезому стані, неповнолітні і таке інше."

5. Чому засідання бюджетного комітету – закриті для ЗМІ

Чому ж засідання бюджетного комітету – закриті, поцікавилася відразу два народних депутати: Оксана Калетник та Павло Різаненко.

Оксана Калетник, звертаючись до голови комітету Геллера: "Якщо наше засідання не є закритим офіційно, тоді преса може бути присутня на засіданні, якщо інших заперечень немає.

Для того щоб ми взагалі не поверталися до цього питання й не повторювали такі моменти, як сьогодні в комітеті, коли преса прийшла з бажанням бути присутньою на нашому засіданні, після цього вийшов представник апарату ВР, почав доводити якусь свою думку з точки зору якоїсь нової процедури, яка зовсім на окреслена в 41-й статті. І знову ми маємо якусь сварку, яка стовідсотково винесена буде на загальне обговорення".

Геллер: "Согласно статье 44, которая гласит о том, что "відеозйомка може бути присутня, якщо головуєчий на засіданні це побажав". А якщо хтось із членів комітету проти, тоді ставиться на голосування".

Калетник: "Фраза "якщо головуєчий побажав" мені вже зрозуміла декілька комітетів підряд. Ми вже з'ясували, що в нас... Але давайте тоді, чи ми ставимо це питання на голосування".

Павло Різаненко, депутат: "Я просто хочу уточнити по законодавству. Якраз стаття 44 говорить, що засідання комітетів проводиться відкрито й гласно, крім випадків, коли за рішенням комітету проводиться закриті засідання. Якраз головуєчий може не погодити тільки здійснення звукозапису й відеозв'язку".

Геллер: "Можна..."

Різаненко: "Можна я до кінця просто пройду? Здійснення звукозапису, кіно- і відеозйомки, трансляції засідань. Тобто мова не йде про те, що в головуєчого є право обмежити доступ засобів масової інформації до комітету".

Геллер: "Ніхто не обмежує. Я що, вийшов і не пустив його?"

Різаненко: "Я хотів уточнити. Я не стверджую, що ви..."

Геллер: "Если процитировать статью 44, пункт второй: "Засідання комітетів проводяться відкрито й гласно, крім випадків, коли за рішенням комітету проводиться закриті засідання". Крпакка. "Здійснення звукозапису, кіно- і відеозйомки, трансляції засідання по радіо й телебаченню проводиться за згодою головуєчого на засіданні комітету". Крпакка".

Різаненко: "Про обмеження мова не йде" (Загальна дискусія).

Геллер: "Павел Александрович, я вас приглашаю с Оксаной Николаевной ко мне в кабинет, и мы это все обсудим".

Різаненко: "Добре".

Геллер: "Усе. Засідання закрито. Дякую за роботу".

<http://www.pravda.com.ua/articles/2013/08/12/6995859/>

Николай Томенко нашел способ...

Интерфакс-Украина

Нардеп Николай Томенко надеется, что парламент поддержит его законопроект о запрете благотворительных взносов в вузах.

"Наконец-то правительство осознало, что существует позорная практика взимания со студентов или их родителей денег, помимо платы за контракт, за поселение в общежитие или какие-то другие услуги", - сказал Томенко.

Так же депутат отметил, что заявления премьер-министра Николая Азарова, который распорядился прекратить такие поборы, недостаточно.

"Подобных распоряжений было множество после того, как депутаты обращали внимание на такие факты", - подчеркнул он.

Томенко напомнил, что в парламенте им зарегистрирован законопроект о внесении изменений в закон "О высшем образовании в Украине", который прямо запрещает взимать со студентов и абитуриентов обязательные благотворительные взносы.

"Выход из сложившейся ситуации не в том, чтоб давать распоряжения, а в том, чтобы на законодательном уровне прекратить поборы со студентов", - сказал депутат.

"Я надеюсь, что уже в сентябре парламентское большинство поддержит этот законопроект и так называемые благотворительные взносы будут запрещены", - подчеркнул Томенко.

Как сообщалось, Н.Азаров на своей страничке в Facebook пообещал увольнять за взимание благотворительных взносов со студентов при заселении в общежитие. Премьер пообещал дать поручение министру образования и науки Дмитрию Табачнику о немедленном прекращении подобной практики, и попросил студентов, с которых требуют такие "благотворительные взносы", сообщать об этих случаях правительству.

<http://www.citynews.net.ua/ukrainenews/27907-tomenko-nashel-sposob-kak-ogradit-studentov-ot-poborov.html>

Геннадий Москаль: «Каськива выгнали из Черновицкого госуниверситета за пьянство»

Корреспондент.net

Главу Государственного агентства по инвестициям и управлению нацпроектами Украины Владислава Каськива выгнали из Черновицкого государственного университета не из-за политических преследований, а из-за пьянства, сообщил народный депутат Геннадий Москаль.

"Руководство Черновицкого национального университета имени Федьковича в ответ на мое обращение направило копию пояснительной записки студента второго курса исторического факультета Владислава Каськива, написанную им в декабре 1992 года, в какой нынешний руководитель Госагентства просит прощения за организованную в общежитии пьянку, берет на себя смелость просить возможность реабилитировать себя и навсегда обязуется не чернить честь университета", - говорится на его официальном сайте.

Москаль также подчеркнул, что ранее Каськив уверял, что был исключен из вуза по причине политического преследования. Кроме того, политик предоставил копии документов, в том числе пояснительной записки Каськива.

"Понимая свои ошибки и вину, чувствуя стыд за то, что произошло благодаря моей нетвердой позиции, я все же беру на себя смелость просить Вас дать мне возможность реабилитировать себя ..." - говорится в ней.

Напомним, что в 2011 году коммунисты не смогли лишить Каськива депутатского мандата. На данное время Владислав Каськив возглавляет Государственное агентство по инвестициям и управлению нацпроектами Украины.

Копии документов из Черновицкого госуниверситета, фото с сайта Геннадия Москаля
<http://korrespondent.net/ukraine/politics/1591541-moskal-kaskiva-vygnali-iz-chernovickogo-gosuniversiteta-za-pyanstvo>

РеПресії. Настав час бити своїх

Главком

Детективна історія втечі колишнього ректора Національного університету Державної податкової служби Петра Мельника з-під електронної варти зайвий раз засвідчила: скільки б не намагалася Партія регіонів вдавати з себе монолітну структуру, насправді це далеко не так.

Зіткнення різношерстих груп впливу всередині партії у боротьбі за ресурси (наприклад, доступ до фінансових потоків, посад, або до кабінету Самого) часто переростають у війну на повне знищення. Популярне колись правило «Донбас своїх не здає» давно втратило свою актуальність.

В цьому сенсі Партія регіонів вигідно відрізняється від практично всіх інших представлених у парламенті партій, пов'язаних настільки міцною круговою порукою, що лише глобальний скандал (на кшталт вбивства Лозінським випадкового перехожого) здатен її розірвати.

Мельника арештували 27 липня під час отримання двох хабарів у розмірі 40 і 80 тисяч гривень за протекцію у вступі до податкової академії для двох абітурієнтів. 1 серпня суд обрав колишньому ректору запобіжний засіб у вигляді домашнього арешту і зобов'язав носити браслет з датчиком, що дозволяє відслідковувати місце його перебування. Однак вже 7 серпня Мельник зник, залишивши браслет на згадку про себе.

За деякою інформацією, арешт экс-ректора є наслідком протистояння «групи Олександра Януковича» і «групи Львовочкіна-Фірташа». Мельник, якого називають креатурою Миколи Азарова, належав до другої групи.

Скандальний ректор та экс-депутат – далеко не перший високопосадовець, що потрапив на жорна внутрішньопартійних розборок. Коло людей, які у свій час відігравали далеко не останні ролі у Партії регіонів, але в силу певних обставин втратили вплив і були «видавлені» з політики і бізнесу, дуже широке. Можна згадати хоча б Едуарда Прутніка, який був ледь не правою рукою Віктора Януковича, або экс-віце-прем'єра Володимира Сівковича, яких «пішли по-тихому».

Однак перш за все варто згадати тих «регіоналів», які внаслідок конфліктів втратили свободу або бізнес.

Одним з найперших після приходу Віктора Януковича у крісло глави держави в опалі потрапив тодішній міністр надзвичайних ситуацій Нестор Шуфрич.

Першою ознакою наближення бурі для Нестора Івановича стало те, що у квітні 2010 року його не включили до складу Ради нацбезпеки та оборони, куди глава МНС зазвичай входив за визначенням. Також його позбавили можливості взяти участь у освоєнні грошей на підготовку до Євро-2012, не включивши до складу Комітету з підготовки чемпіонату.

А вже за два місяці Шуфрича звільнили з МНС і відправили у «почесне заслання» на посаду заступника секретаря РНБО, яка практично жодних функцій і повноважень не має.

Однак на цьому проблеми Нестора Івановича не закінчилися. У 2012 році його звільнили з РНБО і відправили до парламенту за списком ПР. Ця часткова реабілітація стала компенсацією за втрату бізнесу: компанію ПАТ «Нафтогазвидобування» позбавили дозволів на розробку Семиренківського газового і Мачуського газоконденсатного родовищ внаслідок судової тяганини між Шуфричем та його партнером Миколою Рудьковським. А вже на початку 2013 року контроль над компанією отримали структури, пов'язані з Олександром Януковичем.

Видається найімовірнішим, що Шуфрич постраждав перш за все через свій забіяцький характер – ще у 2009 році нібито мав місце конфлікт між ним і Сергієм Львовочкіним під час партійного з'їзду. За свідченнями очевидців, Шуфрич звинуватив Львовочкіна у тому, що той його підставив, і вдарив у обличчя.

Однак «віджим» бізнесу Нестора Івановича – це лише наслідок хорошого апетиту «Сім'ї», яка не дуже зважає, кого їсти, аби лишень без галасу і вигідно.

Попри це можна вважати, що для Шуфрича усе обійшлося без особливих проблем. Інший скандальний представник влади Анатолій Гриценко (депутат ВР Криму, экс-спікер кримського парламенту та экс-голова Херсонської ОДА) отримав за корупцію цілком реальний строк, хоч і умовний.

20 березня 2012 року Комунарський райсуд Запоріжжя присудив Гриценку 2 роки ув'язнення з відстрочкою виконання покарання на два роки.

Гриценка звинувачували у незаконному вилученні майже 5 тис. га землі військового радгоспу «Азовський» у 2002 році, перевищенні повноважень при оформленні дозвільної документації на ділянку землі площею 8 га та порушенні порядку виплати матеріальної допомоги працівникам Ленінської райдержадміністрації Криму, яку Гриценко очолював у 2001-2005 роках.

Увесь час з моменту арешту 24 січня 2011 року Гриценко провів у СІЗО. Однак враховуючи, що за подібні злочини передбачено покарання до 10 років позбавлення волі, він відбувся легким переляком.

Ще один із «дисидентів» - Валерій Хорошковський – став жертвою власних амбіцій. Після повторного призначення Миколи Азарова головою Кабміну у грудні 2012 року Хорошковський написав заяву про звільнення за власним бажанням. Ходили чутки, що він сам розраховував очолити уряд.

Можливо, все б минулося тихо і спокійно, однак телеканал «Інтер», власником якого був Хорошковський, почав давати відчутний крен в бік критики влади, а сам Валерій Іванович, як свідчать поінформовані джерела, після роботи керівником СБУ прихопив з собою важливі документи, які мають стосунок до самого президента.

Валерій Іванович мав наміри повернутися до політики через перевибори до парламенту на одному зі «спірних» округів, і навіть вів переговори з лідерами опозиції про те, щоб проти нього виставили слабого кандидата. Та на той момент він вже потрапив у немилість і був змушений продати телеканал «Інтер» своєму бізнес-партнеру Дмитру Фірташу, а сам залишив Україну.

Ще один представник «старої гвардії» ПР Борис Колесніков, як повідомляють ЗМІ, теж змушений був виїхати за кордон. 25 травня на партійному з'їзді у Донецьку він отримав посаду голови обласної організації ПР і після того зник на кілька місяців. Подейкують, що увесь цей час він перебував у Москві. Лише наприкінці липня, після того як ЗМІ звернули увагу на дивну відсутність колишнього віце-прем'єра, Борис Вікторович «засвітився» на «Донбас Арени» під час матчу чемпіонату України з футболу.

Водночас Колесніков виставив на продаж одну з найбільших в Україні кондитерських компаній – «Конті». За неї він планував отримати 1 млрд доларів. У контексті конфлікту Колеснікова з «Сім'єю», це дуже нагадує продаж активів Хорошковським.

Існує версія, згідно з якою Борис Вікторович банально не поділився «відкатами», отриманими з підготовки Євро-2012. Експерти Financial Times оцінювали рівень цих «відкатів» у приблизно 40% від вартості тендеру. Враховуючи розміри фінансування чемпіонату, мова може йти про мільярди гривень.

Це далеко не повний список тих представників влади і зокрема Партії регіонів, які приміряли на себе шкуру «політреПресованих». Однак виразно проступає одна характерна риса: чим вищий ранг «дисидента» - тим менше шансів на те, що він відчує на собі всі принади ув'язнення.

Їх проблеми із законом зазвичай не мають нічого спільного з правосуддям, йдеться лише про внутрішньовидову боротьбу за існування та відповідність умовному кодексу сучасного політичного бізнесу, який можна коротко висловити двома пунктами: перший - великі гроші люблять тишу, а другий – треба ділитися.

<http://glavcom.ua/articles/13173.html>

Блоги

Олександр Бригинець: «КМДА нарешті визнала, що Садибу Мурашка незаконно експлуатують приватні фірми»
кореспондент.net

В адміністрації повідомили, що ні КМДА, ні адміністрація Шевченківського району з вищеназваними фірмами ніяких договорів не укладали.

Як повідомлялося, Садиба Мурашка незаконно експлуатується працівниками охоронної фірми «Атіс Груп», які були найняті на роботу в 2010 році попереднім незаконним власником Садиби: ТОВ «Вестіга». Сьогодні ТОВ «Атіс Груп» уклала договір на охорону будинку №12-А по вул. Малій Житомирській з фірмою ТОВ «Арсеналбудінвест». Саме тому, я вертався до голови КМДА О.Попова з проханням надати інформацію про те, за чий рахунок охороняється Садиба Мурашка приватними фірмами? Чому муніципальний будинок експлуатує приватна служба, яка охороняла будівлю і при попередніх власниках? Чи уклала Київрада або КМДА договір щодо охорони, або оренди приміщення або будь-якої іншої діяльності в будинку № 12-А по вул. Малій Житомирській з ТОВ «Арсеналбудінвест» або з ТОВ «Атіс Груп»?

Активіст-захисник Садиби Мурашка та її єдиний законний мешканець Олександр Глухов неодноразово повідомляв владу про те, що Садибу, яка знаходиться в муніципальній власності, використовують комерційні фірми.

Дивовижно, що вже понад рік в будинку, який належить київській громаді, знаходяться невідомі люди, не сплачуючи жодної копійки муніципальному бюджету, і київську владу це не хвилює. В той же час, Садиба Мурашка розвалюється через нестачу грошей на ремонт. Допускаю, що хтось із чиновників бере ці гроші собі в кишеню. Якби ці кошти надходили до бюджету офіційно і використовувалися на утримання Садиби, то як мінімум, дах історичної будівлі залатали б, та й пожежа, яка знищила частину Садиби, не сталася б.

Наразі я звернувся до голови КМДА О. Попова з вимогою стягнути в судовому порядку гроші з незаконних користувачів приміщення Садиби Мурашка. А також провести службове розслідування і перевірити з чиєї вини не була укладена орендна угода з охоронними фірмами та чому гроші за використання Садиби не надходили до міського бюджету.

Крім того, я направив звернення до Міністерство доходів і зборів з проханням надати інформацію чи були сплачені податки з діяльності згаданих фірм, які експлуатували Садибу Мурашка.

Довідка: Рішенням Господарського суду м. Києва від 19.10.2011р. (справа №48/381) задоволено позов прокуратури міста Києва в інтересах держави в особі Київської міської ради до ТОВ «Пантеон-Інвест», ТОВ «Вестіга» і визнано недійсними договори купівлі-продажу будинків по вул. Малій Житомирській №№ 12-А, 12-Б, 14-А, 14-Б та повернуто їх у комунальну власність.

З 21.05.2012р. в результаті виконання даного рішення суду ці будинки знаходяться у власність територіальної громади м. Києва.

В 11.10.2012р. за умисне знищення історичної пам'ятки XIX століття – житлової садиби родини художників Мурашків, прокуратура Шевченківського району Києва порушила кримінальну справу №60-4712 за ч. 2 ст. 298 КК України - знищення, руйнування або пошкодження пам'яток – об'єктів культурної спадщини.

На сьогодні підготовлено розпорядження КМДА про закріплення будинків на вул. Малій Житомирській, 12-А, 12-Б, 14-А, 14-Б (Садиба Мурашка) за Управлінням охорони культурної спадщини.

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/14k/a115197>

Телебачення і радіомовлення

Янукович поручил перевірити готовність документів, необхідних для Асоціації с ЕС
Интер, Подробности

Проверить, готовы ли документы, необходимые для подписания соглашения об ассоциации с Евросоюзом в преддверии активного политического сезона и старта работы

Верховной Рады поручил министерству юстиции президент Украины. Напомним, саммит "Восточного партнерства" состоится в ноябре этого года в Вильнюсе.

Елена ЛУКАШ, министр юстиции Украины: Важливыми питаннями, які ми обговорювали, була необхідність врахування позиції міжнародних експертів під час доопрацювання законопроектів, необхідних для підписання угоди з ЄС.

Жители Луганска едва не растерзали пьяного водителя, сбившего девочку

Народный гнев и уличное правосудие. Около пятисот человек перекрыли дорогу в Луганске. И едва не растерзали "в стельку" пьяного водителя, который на дорогом "внедорожнике" сбил ребенка прямо на пешеходном переходе. Десятилетняя девочка шла по "зебре", когда на нее налетел "джип". От удара ее подбросило, как куклу. Сейчас она в реанимации, пытается выжить. Все произошло на глазах у местных жителей, которые узнали в водителе сотрудника УБОПа. Разъяренная толпа заблокировала дорогу иномарку и едва не расправилась с ее владельцем. Спас нарушителя подоспевший "Беркут". Экспертиза показала: в крови водителя было 2,7 промилле алкоголя. Это означает, что он выпил почти бутылку водки. И сел за руль.

Руслан МИЩЕНКО, корреспондент: Авария произошла вот на этом пешеходном переходе. Десятилетняя девочка переходила дорогу на "зебре". В этот момент ее и сбил внедорожник. Андрей шел по улице, когда все произошло. Говорит - машина ехала довольно быстро. После удара ребенка отбросило метров на 20.

АНДРЕЙ, свидетель: Девочка была на пешеходном переходе, после удара она отлетела за вот за ту палатку.

Руслан МИЩЕНКО, корреспондент: В палатке двое мужчин продавали арбузы. Все произошедшее их видимо ничуть не тронуло. За рулем иномарки оказался бывший УБОПовец. Так, во всяком случае, утверждал один из свидетелей аварии. Около ста человек помешали милиции забрать его с места ДТП. А буквально через полчаса на улице собралось больше 500. Перекрыли дорогу и потребовали провести анализ на алкоголь немедленно.

Забрать водителя с места аварии самостоятельно ГАИшникам не удалось. Пришлось вызывать подкрепление. Прибыло на место ЧП и руководство областной милиции. Люди потребовали назвать фамилию виновника аварии. Кроме водителя в иномарке был и пассажир. Тоже хорошо навеселе. Всем заявил: с водителем не знаком. То, что виновник аварии их коллега - милиционеры пока не подтверждают.

Виктор ЖАРКОВ, начальник отдела по расследованию дорожных происшествий следственного управления УМВД Украины в Луганской области: Сотрудники не могут нарушить, иначе были бы сразу проблемы. У него два или три раза уже было за управление в нетрезвом состоянии.

Даниил АРСЕНТЬЕВ, начальник отдела прокуратуры Луганской области: Він працює приватним підприємцем.

- Раніше він працював у МВС?

- Ці обставини встановлюються у ході слідства.

Руслан МИЩЕНКО, корреспондент: Прошли почти сутки после аварии, а состояние пострадавшей девочки по-прежнему тяжелое. Ей сделали несколько операций.

Инна ФЕСЕНКО, заместитель начальника Департамента здравоохранения Луганской облгосадминистрации: Открытая черепно-мозговая травма, закрытая травма живота, разрыв печени и субарахноидальное кровоотечение, девочка стабильно тяжелая.

Руслан МИЩЕНКО, корреспондент: Возмущенные беспределом говорят - не дадут виновнику аварии уйти от наказания. Где живет и чем занимается, они уже выяснили.

Жители Львова устроили самосуд над водителем, сбившим двух детей

Разгневанная толпа во Львове едва не линчевала пьяного водителя, который сбил двоих детей. ДТП произошло вчера, около восьми вечера, в одном из спальных районов. Очевидцы говорят: "девятка" выскочила из-за поворота и на огромной скорости вылетела на тротуар. Там сбила брата и сестру, которые катались на велосипедах. Машину остановило дерево. Ожидая

приезда ГАИ, люди оточили автомобіль, і пытались устроїти над водителем самосуд. Шестилітня дівочка отделалась ссадинами. А її п'ятилітній брат, спустя два часа после наезда, умер в больнице. Водителю грозит до восьми лет тюрьмы.

Сергей ЗЮБАНЕНКО, начальник Львовского городского управления милиции: Водія та пасажира відразу було освідчено на місці. Рівень алкоголю в крові водія показав три і два проміле. Це тяжка ступінь алкогольного сп'яніння.

День Незалежності у Києві відзначать без військового параду, але з традиційним святковим салютом

УТ-1, Підсумки дня

Без військового параду, але з традиційним святковим салютом - так у Києві відзначать День Незалежності.

Про підготовку до 24 серпня йшлося на засіданні оргкомітету з відзначення свята. За словами прем'єр-міністра Миколи Азарова, усі заплановані заходи профінансовані. У Києві, зокрема, відкриють одразу три парки та проведуть спортивні змагання в центрі столиці. Увечері на Майдані Незалежності відбудеться урочистий концерт. Глава уряду закликав чиновників відповідально поставитися до відзначення у Києві головного державного свята.

Микола АЗАРОВ, прем'єр-міністр України: Самое главное, чтоб город смог приобрести праздничный вид. Так? Он должен быть чистый, ухоженный, вымытый, тут нужно постараться. Вы все это знаете, мы обычно так и готовимся, но я вам нагадаю, что желателно в усиленном режиме такую работу провести.

Мельник без паспорта втік до Білорусі

Телеканал новин «24»

Джерела видання "Вести" у столичній міліції, а також серед знайомих экс-ректора-втікача Петра Мельника гадають, що певний час він переховуватиметься у Білорусі.

За словами ж колишнього посла України у Білорусі Романа Безсмертного, до Білорусі потрапити не важко.

Я не чув, щоб за час моєї роботи в Білорусі Мельник приїжджав туди або налагодив там якісь дружні стосунки обзавівся друзями. Але якщо зараз він там, то, думаю, використовує цю країну для транзиту. А звідти вже буде пробиратиметься до країн Прибалтики,

— розмірковує Безсмертний, який знайомий із Мельником.

Нардеп-регіонал, заступник голови комітету ВР із законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Володимир Олійник вважає, що у разі, якщо Мельник знаходиться за межами України, це з'ясується найближчими днями, але якщо ж він ще в Україні, то процес може затягнутися.

У всій історії із зникненням Мельника з'явилася ще одна деталь: экс-ректор, як пишуть "Вести", втік без паспортів. Як каже адвокат Руслан Місюна, його підзахисний (коли суд обрав запобіжний захід у вигляді домашнього арешту) здав внутрішній і закордонний паспорт у відділення міліції в Ірпені.

Нагадаємо, вчора, 12 серпня, Печерський райсуд Києва постановив затримати Петра Мельника та примусово доставити його до суду для зміни запобіжного заходу. Таке рішення суддя прийняв, враховуючи зокрема той факт, що экс-ректор Національного університету державної податкової служби переховується від правосуддя.

Також сьогодні суд змінив запобіжний захід скандальному ректору-хабарнику Петрові Мельнику із домашнього арешту на утримання під вартою.

9 серпня ректор Національного університету Державної податкової служби України Петро Мельник втік з-під домашнього арешту. Це був 2-місячний запобіжний захід в ході розгляду справи про хабарництво ректора.

Прокуратура запідозрила, що міліція могла сприяти втечі ректора Петра Мельника з-під домашнього арешту. Стало відомо, що сигнал з браслету Мельника надійшов вчора ввечері, але перевірити присутність затриманого вдома прийшли тільки сьогодні.

Собаки втратили слід ректора Петра Мельника, який втік з-під домашнього арешту, біля траси. Експерти припускають, що його забрали на машині.

Як відомо, 27 липня Петра Мельника було затримано за хабар. Від двох українців він вимагав 40 та 80 тисяч гривень за поступлення у виш.

Раніше домашній арешт Мельникові дали у зв'язку з поганим станом його здоров'я.

Україна «вислизає» з рук Росії, а Митний союз є блефом *Радіо Свобода, Ваша Свобода*

Гості «Вашої Свободи»: Володимир Лановий, президент Центру ринкових реформ; Ільдар Газізуллін, економічний експерт Інституту публічної політики.

Ірина Штогрін: Нагадаю, що 29 липня відразу по закінченні спільного відзначення Хрещення Русі Росія оголосила про заборону постачання на російський ринок продукції української кондитерської фабрики «Рошен».

Як того вимагають «правила гри» у Митному союзі, Білорусь і Казахстан підтримали цю заборону. Але не підкорилися Москві у цьому питанні Таджикистан та Молдова.

Продукцію «Рошен» тепер ретельно перевірили і стверджують, що шкідливих речовин, про які говорив Роспоживнагляд, не знайшли.

Тож чи у шоколаді справа? Чому заборона з'явилася відразу після прямого спілкування президентів України та Росії Віктора Януковича та Володимира Путіна? Чому Росія прямо диктує іншим країнам, як їм працювати зі своїми економічними партнерами, кого пускати, а кого – ні?

Пане Лановий, Ви оцінюєте цю ситуацію, як уже звичайну для Росії і України таку торговельну суперечку?

Володимир Лановий: Це продовження взаємних викидів і випадів. Я нагадаю, що Росія спочатку вводила різного типу утилізаційні збори. Я вже не кажу про те, що Росія ввела більше ніж на 100 видів продукції експортні мита на товари і послуги, які направляються в Україну чи в інші країни. Потім з нашої сторони теж були випадки. Теж ввели, як відомо, мита на імпорту автомобілів, з Росії у тому числі, із західних країн. Ми про це знаємо.

Це не є відносини партнерські, доброзичливі, тих країн, які хочуть об'єднуватися, створювати один для одного сприятливі режими. Ви до нас добре ставтеся, а ми до вас – у цьому є об'єднання ринків. А в даному випадку продовжується процес тиску певного. Тому що основним ініціатором, звичайно, є Росія.

І це є реакцією, у першу чергу, на непоступливість України щодо Митного союзу, щодо ГТС, щодо відносин з ЄС. Росія бачить, що «риба» вислизає з рук – Україна з російських рук. Білорусь і Казахстан не вислизнули, а тут вислизає.

І це останні, можливо, такі і не досить навіть чутливі дії. Тому що, що ж таке для українсько-російських відносин окрема продукція окремої фабрики основного сегменту споживчих товарів? Це або у них «криза жанру» і вони вже не знають де знаходити у нас погані за якістю, за хімічними властивостями, санітарними, біологічними властивостями товари, або ж вони зневірилися у тому, що щось буде продуктивне у наших відносинах. Це останні такі, можливо, прояви.

– Пане Газізуллін, можливо, тут прямі претензії до Петра Порошенка, який хоч і стверджує, що тепер займається лише політикою, але всі знають, що все-таки «Рошен» – це його дітище?

Ільдар Газізуллін: Дійсно, я думаю, що тут не випадково обрали саме компанію «Рошен», тому що я сумніваюся, що продукція цієї компанії аж так надто відрізняється щодо

відповідності російським стандартам від продукції інших українських фабрик. Нагадаю, що там є інші дуже великі, потужні гравці на ринку, які також експортують продукції в Росію.

Тому так, я думаю, що оскільки пан Порошенко є власником опосередковано компанії «Рошен», він є власником компаній, які виробляють автомобільну продукцію, яка також є...

– І він є зацікавленим у російському ринку і в ринках країн СНД.

Ільдар Газізуллін: Так. Хоча можна зазначити, що пан Порошенко не вважається ніби зараз таким політично незаангажованим. Він не є з Партією регіонів, тобто не з провладною партією, тому також це цікаво, як інтерпретувати той факт, що Росія обрала об'єктом торгівельної суперечки саме політика, продукцію політика, який не пов'язаний з провладною партією.

Так, я погоджуюся, що тут мова йде про політичні причини і про економічні причини. Тобто припинення імпорту.

– Можемо назвати економічні причини?

Ільдар Газізуллін: Так. Можна пригадати, що такі торгівельні суперечки між Україною і Росією почалися давно. Можна згадати, крім автомобілів, як згадав мій колега, труби великого діаметру. Пам'ятаємо, що в 1990-х і на початку 2000-х Росія також вводила квоти на імпорт наших труб. Чому? Тому що традиційно наші експортери-виробники, заводи мали дуже потужні позиції, і Росія хотіла зробити імпортозаміщення, тобто допомогти власним компаніям інвестувати та виробляти цю продукцію, щоб конкурувати з Україною.

Це такий природний мотив. Всі країни хочуть...

– А щодо шоколаду, то де такий природний мотив?

Ільдар Газізуллін: У Росії є також потужні кондитерські компанії, які виробляють, експортують. Насправді частка українського експорту кондитерської продукції на російському ринку не така велика. Я не скажу зараз точну цифру, але це набагато менше ніж 15%. Знову ж таки є потужна конкуренція з імпортом інших країн.

Насправді ми знаємо, що доходи росіян є досить високими, тобто майже удвічі вище, ніж в українців, тому відповідно імпорт продукції європейських кондитерів є досить великим. Тому не можна сказати, що продукція України на російському ринку аж така важлива, така велика.

– Пане Лановий, є ще тут якісь економічні причини, яких ми не назвали?

Володимир Лановий: Я тут наголосив би, що Росія, мабуть, не знає, що таке економічна інтеграція. Тому що, пропонуючи нам та іншим об'єднуватися економічно, об'єднуватися ринками, то це значить сприяти експорту кожної країни. України – щоб вона вивозила продукцію в інші країни, Росії – щоб вона вивозила до нас продукцію.

Але з поведінки Росії, з того, що вона вводить обмеження і технічні, і санітарні, і фінансові, працює величезна кількість різного типу мит на імпорт, а також те, що вона обкладає митом свій власний експорт, тобто їм не треба об'єднуватися, оскільки об'єднання для експорту робиться, а вони повводили на всю свою продукцію, яка експортується, мита. Значить, їх не цікавить, в принципі, об'єднання з Росією, Білоруссю та Казахстаном.

– А що ж їх цікавить?

Володимир Лановий: Їх цікавить інтеграція внутрішнього ринку. Тому що ясно, що Владивосток не знає, що відбувається у Петербурзі, Краснодар не знає, що на мисі Челюскінців робиться. Це інші економіки – місцеві, регіональні, транснаціональні у напрямку Японії чи у напрямку Фінляндії. Це зовсім не поєднані системи. І це турбує російське керівництво, тому що необ'єднаність економічна приведе до розвалу всієї державної системи Росії, яка достатньо нетривка.

Тобто висновок такий, що Митний союз – це блеф, це об'єднання, аби затягти, щоб підпорядкувати собі, підвищити свій вплив усередині Росії і на зовнішніх системах. І це політичний проект, зрозуміло.

Для нас це сильні удари. Оці мита, заборони і квоти – це для нас дуже сильний удар. Росія майже не відчуває наших зустрічних дій. Тобто це не той шлях, який допоможе Україні.

Але що хотілося б додати? Що це не тільки економічна складова, а й політична. В якому сенсі? Нагадаю, що Порошенко балотується у мери Києва. І напередодні за два місяці до виборів, які мають нібито відбутися, чи, може, пізніше, то зараз загострювати цю фігуру на політичному небосхилі? Я не зовсім розумію, чому це робиться?

Льдар Газізуллін: Може, це якраз на користь буде йому.

Володимир Лановий: Якщо це на користь, тоді для чого Росія проводить цю кампанію проти «Рошен»?

Льдар Газізуллін: Тому що підтримує.

Володимир Лановий: Тому що підтримує Порошенка на виборах? Тобто тут дуже багато таких підводних складових, які...

Росія просто так нічого не робить. Це продумані стратегії і так далі. Вона не думає тільки в економіці. Тому що те, що вона зараз таким чином зтягує у Митний союз, то це означає, що вона не знає, що далі буде.

– Можливо, просто та політика або ті політичні методи не відповідають тому, що називається взагалі ринком і економікою.

Володимир Лановий: І керівництву Росії ринків не потрібно. Їм потрібно керувати і прямо розподіляти.

– Міністр економічного розвитку і торгівлі Ігор Прасолов казав, що ситуація складна: 8 тисяч працівників потрапили під удар, це є проблемою, але у нас є план.

Пане Газізуллін, чи бачите Ви, що справді є план?

Льдар Газізуллін: Українське керівництво заявило, що ведуться переговори з російською стороною, що буде повторне відповідно тестування продукції для того, щоб порівняти результат, для того, щоб знову ж таки мати якісь аргументи, факти. Тобто, так, безумовно, створена робоча група, наскільки мені відомо, яка буде вести переговори.

Питання у тому, чи буде російська сторона зтягувати ці переговори? Ми чули нещодавно, що зараз ніби вже нова претензія – до обгортки цих цукерок.

– Борошно на черзі. Сири – не зупинялася «сирна війна». І так далі.

Льдар Газізуллін: З сиром – там уже ніби відновилася торгівля. Дійсно, такі неприємні моменти.

Знову ж таки слід наголосити, що багато країн, насправді не лише Росія, висувають такі вимоги технічного характеру, модифікують свої стандарти. Це часто передумова для заборони або для припинення імпорту, небажаного імпорту. І тут, дійсно, дуже важко...

– Так стандарти модифікуються під конкретну заборону?

Льдар Газізуллін: Так. Або, наприклад, інтерпретація стандартів. Тобто можлива різна інтерпретація.

Тому саме тут, у цьому випадку, мені здається, важливо, щоб українські виробники об'єдналися і все ж таки, не знаю, інвестували необхідні гроші в лабораторії найвищої якості, гатунку для того, щоб проводити ці експертизи швидко, щоб не було сумнівів у якості цих експортерів.

– Найкращий захист – висока якість. Правда ж?

Льдар Газізуллін: Звичайно.

– І гарантії того.

Радіо Свобода теж намагається розібратися у цій ситуації. Мій колега Євген Солонина сьогодні побував на одному із заводів «Рошен», поговорить з людьми, а також поговорить з людьми, які купують цю продукцію. Ми намагаємося з'ясувати, чи справді заборона Росії суттєво вдарила по самому виробництву, і зрозуміти настрої людей. Цей матеріал ви може знайти на нашому сайті.

Пане Лановий, чи можемо ми сказати, що за весь час своїх стосунків чи то з Росією, чи з будь-якими іншими країнами українській еліті, економічній еліті, владі, яка змінює одна одну,

вдалося виробити бодай якийсь механізм протидії ситуаціям і певного протекторату стосовно тих виробників, які формують, власне, економіку країни?

Володимир Лановий: По-перше, в Україні не формується економіка, яка пропонувала б усе краще й кращі вироби, і підприємницькі ініціативи давали б нові технології, нову якість, нові ринки. У нас в країні не розвиваються ці ринкові сплески, які дають змогу іншим країнам, які, можливо, раніше колись мали дуже розвинені гірничорудні сектори чи металургію, а потім стали виробляти продукцію побутового характеру і стали провідними у світі якраз на продукції культурно-побутового призначення. Наприклад, Японія.

Тому це не значить, що якщо у нас успадкований від СРСР такий величезний тягар величезний, який нас усіх роздавлює, тобто енергетичні витрати, житлово-комунальний сектор такий безглуздий...

– Який ще олігархів витворив, найбагатших у Європі чи одних з найбагатших.

Володимир Лановий: Так от, весь цей мотлох радянського періоду треба модернізувати. Але ж для цього потрібні еліти, відкритість і свободи. А ті, хто прийшли до влади, шукають таких бізнесменів, які готові зі владою поділитися. І такий політичний зв'язок між політичною владою і економічною елітою утворився. Так чи інакше міняються фігуранти, але це єдине. І вони займаються не створенням нової якості, нових ринків, нового обличчя України у світі, а вони ділять старе. Вони ще не все поділили. Вони ж вичавлюють останні соки.

Ми ж бачимо, мільяртери збільшують свої статки, а продукції більше не стає, падає виробництво, падає якість. До нас такі претензії по якості, по стандартах, по вимогах. Нікого нічого не хвилює. Влада прикриває цих бізнесменів, вона захищає їх фальшивими методами: давайте будемо погані продукти всередині України їсти, але аби ми давали змогу заробляти олігархам, наближеним до влади.

Тому це загальна біда нашої держави. У нас не утворюється така політична влада і еліта, яка розуміла б свій зв'язок з іншого типу економічною елітою. Не з тією, яка вийшла з комсомольських рядів чи з якихось інших таких відносин, а не з вільних ринків.

– Пане Газізуллін, якщо так станеться, і Україна таки підпише угоду про асоціацію з ЄС у Вільності, то чи змінить це ситуацію, про яку говорив пан Лановий?

Ільдар Газізуллін: Так. Тобто підписання цієї угоди означатиме, що Україна отримає додаткові механізми для попередження, врегулювання торгівельних суперечок передусім з країни ЄС.

Тут я трішки хотів би вступитися за нашу владу. Я погоджуюся, що дуже багато було пропущено можливостей. Але згадаймо, що у 1990-і дуже багато було проблем у торгівлі українською продукцією у Європі, тобто квотування, дуже високі мита, 20-30%, на нашу металопродукцію. Тому країна була змушена почати переговори про вступ до СОТ. І після того ми побачили дійсно, що наша торгівля з ЄС, зі США, там дуже багато бар'єрів було усунуто.

Зараз, ми знаємо, також велися переговори з Європою про асоціацію і зону вільної торгівлі. Також була підписана угода про зону вільної торгівлі з СНД, скажімо так, більш амбіційна, ніж вона була. Не можна сказати, що уряд, влада нічого не роблять на міжнародні рівні для того, щоб захищати наших виробників-експортерів.

– Але в ЄС є свої стандарти.

Володимир Лановий: Так. Я, наприклад, думаю, що всі сподіваються, у всякому разі всередині України люди сподіваються, що це підписання відкриє нам ворота і до нас прийдуть люди, які зроблять нам реформи. Нібито ми з Європи чекаємо нарешті, з Брюсселя після підписання, що вони прийдуть і поставлять стандарти.

– Прийде прем'єр-міністр Норвегії і попрацює таксистом, щоб дізнатися, яка ситуація.

Володимир Лановий: Так. Як митники на кордоні працюють. Яку продукцію випускають, або будуть зупиняти погану продукцію і тільки європейської якості має бути.

Це ми (!) маємо зробити. Ми тільки зобов'язання беремо. Якщо ми цього не зробимо хоч за 5 років, хоч за 10 років, то нам ніколи не бачити відносин з ЄС і такого життя, якого ми бажаємо, щоб воно хоч якось порівнювалося з європейським.

– Якщо наші підприємці, бізнесмени, мільярдери, як ми їх не називали б, все ж таки вже отримали величезний досвід підприємницької роботи, хай навіть це не є чистої форми ринок, тому що, як Ви говорили, є багато стосунків з політикою, які, можливо, шкодять виробництву...

Володимир Лановий: Тут невеличке зауваження. Ті, що на верхівці сидять у холдингах величезних – Ахметов, Порошенко і так далі, то вони не знають, що відбувається на виробництві, їх це не цікавить. Вони не в змозі на 100 підприємствах дослідити ситуацію.

– Я якраз хотіла запитати: чи можуть ці люди бодай потенційно зробити так, щоб продукція була вся найвищої якості?

Володимир Лановий: Вони можуть ходити у міністерства, в різні урядові організації, вирішувати там питання, тому що без урядової допомоги: чи пільг, чи сприянь, чи дозволів, чи пробивання їх продукції на інших ринках, вони нічого не здатні на своїх підприємствах.

Що, «Рошен» кращу почав випускати продукцію, ніж у 1970-х роках, у 1960-х роках випускала Київська фабрика Карла Маркса? Нічого нового і якісного не з'явилося, яке дійсно показало б, що ми прогресуємо в якусь сторону, порівнюємося зі Швейцарією чи з Англією, чи з якоюсь кондитерською країною.

Не можна спиратися на тих, хто став олігархом і вирішує через політичні інститути свої питання, що в нас покращується життя.

– Але ми не маємо іншої еліти.

Пане Газізуллін, чи можуть ці люди, яких називав пан Лановий (ми можемо додати до них і Пінчука, і Фірташа, і інших людей), будь-які люди, які зараз контролюють лівову частку української економіки, забезпечити стандарти продукції таким чином, щоб вони підпадали, скажімо, під усі євростандарти, з іншого боку, щоб ми не мали прецедентів з торгівельними війнами?

Ільдар Газізуллін: Якщо коротко, то так, звичайно. Приклад – це курятина. У нас є також кілька дуже великих компаній, які контролюють фактично увесь ринок, три компанії. Вони добилися того, що їхня продукція зараз сертифікована в ЄС, і вони будуть експортувати не лише яйця, але й вже м'ясо птиці. Вони цього добилися, інвестували гроші.

– Тоді що заважає?

Ільдар Газізуллін: Я думаю, що нічого не заважає.

Наскільки мені відомо, були інвестиції у корпорації «Рошен», в інших великих кондитерських компаніях. Не будемо називати їхні імена. Якщо подивитися на асортимент, то він розширився, нова продукція кожного року з'являється.

– «Рошен» продає не тільки ж у Росії. Він продає і в Ізраїлі, в європейських країнах.

Ільдар Газізуллін: Звичайно. Це продукція досить конкурентоздатна. І я упевнений, що йдуть інвестиції, тобто запроваджуються стандарти, тощо. Я не думаю, що корпорація «Рошен» працює лише завдяки такому політичному сприянню її власника. Я думаю, що це дійсно потужна компанія.

– Панове, як ви думаєте, ця торгівельна суперечка, або давайте назвемо її «війною», з «Рошеном»(і не тільки) комусь на користь зіграє в остаточному вирішенні?

Володимир Лановий: Не на користь Україні це точно. Тому що ми будемо мати втрати. Зараз усе визначається фінансовими результатами. Ви розумієте, без грошей нічого не буває. Оскільки в нас падатимуть доходи від експорту, накопичення всередині країни, прибутки, банківські заощадження, значить, і інвестиції.

Адже питання не в тому, щоб з'явилися інвестиції на п'яти привілейованих заводах і після цього сказати: от ці бізнесмени здатні щось зробити! Так, він може, цей олігарх, запросити фінського чи швейцарського спеціаліста, заплатити йому мільйон, поставити і сказати: бачите, я такий підприємець! Він – не підприємець! Він стягує гроші з усієї економіки для власного виробництва, а замість того сотнями губить дуже ініціативних, винахідливих людей, які запропонували б нові технічні і технологічні рішення. І не тільки в кондитерських галузях. У нас цього немає.

У нас всередині економіка має працювати так, щоб накопичувався капітал і йшов широко, доступним був, усі рівні були.

– А поки він тече по кількох трубах.

Володимир Лановий: Через державні інститути і НБУ гроші все рівно надходять Ахметову і Порошенку, а не іншим підприємцям.

– Пане Газізуллін, яка Ваша думка?

Ільдар Газізуллін: Так, безумовно, це негативна ситуація для України. Постраждає економіка країни, конкретне підприємство. Але, можливо, разом це буде стимул для того, щоб, можливо, виробники кондитерської промисловості згуртувалися якимось, робили заходи, знову ж таки сертифікація, стандартизація задля того, щоб попереджувати такі кроки у майбутньому.

– І про політичні дивіденди. Кажуть, що зараз Україна знову завдяки «Рошену» отримала такий імідж, як було кілька років тому, як, типу, центр проти Росії, альтернативне.

Володимир Лановий: Все, що відбувається, все рівно є життєвим процесом. Все рівно воно буде переносити якісь певні...

Зараз ми з Вами акцентуємо увагу на недоліках, тому що це величезні втрати, маленькі досягнення, але все рівно навіть у негативних процесах будуть якісь якісні покращення, у тому числі ми будемо прискіпливіше ставитися до якості продукції всередині країни.

І навіть те, я Вам скажу, що молодь виїжджає сьогодні закордон, то це дуже погано, але і в цьому є позитивний момент, що вони там.

– Якщо вони повернуться.

Володимир Лановий: Ні. Біля посольств інших країн вони проводять мітинг. Вони заявляють про Україну.